BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 8 juli 1999

betreffende de aanvraag van Nederland voor een overgangsregeling op grond van artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit

(Kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 1551/6)

(Slechts de tekst in de Nederlandse taal is authentiek)

(1999/796/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 96/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 1996 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit [1], en met name op artikel 24,

Na de lidstaten van de aanvraag van Nederland in kennis te hebben gesteld,

Overwegende hetgeen volgt:

I. DE FEITEN

1. *Procedure*

(1) Bij brief van 20 februari 1998 deed de Nederlandse permanente vertegenwoordiging aan de Commissie een voorlopige kennisgeving van overgangsregelingen op grond van artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG toekomen. Op 29 mei bestudeerden de diensten van de Commissie de feiten ter plaatse bij het ministerie van Economische Zaken te Den Haag. De Commissie vroeg aanvullende informatie over enkele elementen van de kennisgeving, die zij bij brief van 22 juni ontving.

(2) Bij brief van 16 oktober zond de Nederlandse permanente vertegenwoordiging met betrekking tot de kennisgeving van overgangsregelingen aanvullende informatie.

2. *Structuur en ontwikkeling van de elektriciteitssector in Nederland*

a) Opwekking

(3) Er zijn in Nederland vier elektriciteitsproducenten:

EPON — NV Elektriciteits-Productiemaatschappij Oost- en Noord-Nederland

EPZ — NV Elektriciteits-Productiemaatschappij Zuid-Nederland

EZH — NV Elektriciteitsbedrijf Zuid-Holland

UNA — NV Energieproductiebedrijf UNA.

Zij voorzien in ongeveer 70 % van de binnenlandse vraag naar elektriciteit. In de overige 30 % wordt voorzien door invoer (ongeveer 13 %), door onafhankelijke productie of door zelfopwekking.

(4) De vier producenten coördineren hun activiteiten tot op zekere hoogte in de SEP (Samenwerkende Elektriciteits-Productiebedrijven NV), de eigenaar van het nationale hoogspanningsnet en de rechtspersoon die tot 1 januari 1999 alle invoer van elektriciteit verzorgde. De SEP is verantwoordelijk voor het beheer van de kerncentrale in Dodewaard (die thans wordt ontmanteld) en van Demkolec, een kolenvergassingsinstallatie, en voor de internationale verplichtingen waarnaar in paragraaf 4.1., punt 12, wordt verwezen. De vier producenten en de SEP zijn partij bij een samenwerkingsovereenkomst (Overeenkomst van Samenwerking), hierna „OvS” genoemd.

(5) De productiebedrijven zijn op hun beurt eigendom van:

EPON — distributiebedrijven,

EPZ — distributiebedrijven,

[1] PB L 27 van 30.1.1997, blz. 20.

EZH — provincie, grotere steden in de regio, gemeenten en een distributiebedrijf,

UNA — twee provincies en de steden Utrecht en Amsterdam.

b) Transmissie

(6) De elektriciteitstransmissie werd tot januari 1999 uitgevoerd door de SEP, eigenaar van het hoogspanningsnet en de enige importeur van elektriciteit.

(7) TenneT, een onafhankelijke organisatie, eigendom van de SEP, waarin de staat voornemens is een meerderheidsbelang te verwerven, verzorgt de transmissie sinds 1999.

c) Distributie

(8) De elektriciteitsdistributie wordt uitgevoerd dor 23 bedrijven. De distributiebedrijven zijn eigendom van de overheid (provincies, steden en gemeenten).

3. *Liberalisering van de Nederlandse elektriciteitsmarkt: tenuitvoerlegging van Richtlijn 96/92/EG*

(9) De Nederlandse elektriciteitswet van 1998 trad op 1 augustus 1998 in werking. Een aanvullende wet wijzigt de elektriciteitswet van 1998 en behandelt voornamelijk details betreffende de toegang tot het net en de levering aan gebonden afnemers. De aanvullende wet is op 1 juni 1999 aangenomen.

(10) De Nederlandse regering heeft voor een geleidelijke openstelling van de elektriciteitsmarkt gekozen. Sinds 1 januari 1999 komt eenderde van de afnemers in aanmerking, gevolgd door nog eens eenderde in 2002. In 2007 zal 100 % van de Nederlandse elektriciteitsafnemers vrij zijn in hun aankoop van elektriciteit. De aanvullende wet voorziet in gereguleerde toegang van derden tot het net. Sinds 1 januari 1999 is de invoer van elektriciteit vrij voor hun in aanmerking komende afnemers, waarbij echter een wederkerigheidseis van toepassing is.

(11) De transmissienetbeheerder, TenneT, is, zoals hierboven werd vermeld, juridisch gescheiden van productie en levering, en is sinds 1 januari 1999 operationeel. De staat is voornemens een meerderheidsbelang in de transmissienetbeheerder te verwerven.

4. *De door de Nederlandse regering aangemelde overgangsregeling*

4.1. **Inleiding**

(12) De Nederlandse regering heeft de volgende overgangsmaatregelen op grond van artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG aangemeld:

1. *Stadsverwarming*: terugverdienen van de verliezen op enkele stadsverwarmingsprojecten tot het laatste contract in 2001 afloopt.

2. *Demkolec*: terugverdienen van extra kosten voor bouw en exploitatie van Demkolec, de experimentele kolenvergassingsinstallatie te Buggenum.

3. *Protocol*: Tussen de Nederlandse producenten en distributeurs is een protocol-overeenkomst gesloten, waarbij de stroomproducenten instemmen met de verkoop, en de distributeurs met de aankoop, van de volledige productie van de producenten (70 % van de huidige verkoop van de distributeurs) tot en met 2000. Mocht deze vrijwillige overeenkomst om commerciële of juridische redenen worden opgeheven, dan behoudt de minister zich het recht voor deze overeenkomst, of soortgelijke bepalingen, bij wet op te leggen.

4. *Internationale verplichtingen*: terugverdienen van mogelijke verliezen op de volgende contracten:

   — elektriciteitsaankoopcontracten tussen de SEP en EdF, Preussen Elektra en Statkraft;

   — investeringsverplichtingen van de SEP aan Statnett voor de NorNed-kabel;

   — een contract met aankoopverplichting van gas tussen de SEP en StatOil.

(13) Bovengenoemde internationale verplichtingen zijn in de brief van 16 oktober 1998 aan de Nederlandse kennisgeving toegevoegd. Zij waren niet opgenomen in de aanvankelijke kennisgeving van 20 februari 1998.

(14) In de aanvankelijke kennisgeving werden nog twee regelingen genoemd:

— uitstel van *privatisering* van de elektriciteitssector. Uitdrukkelijke toestemming van de minister zal nodig zijn voor de verkoop van aandelen buiten de kring van huidige aandeelhouders tot eind 2001.

— de geleidelijke invoering van *vennootschapsbelasting* die gelijke tred houdt met het liberaliseringsproces.

(15) In de uiteindelijke kennisgeving werden deze twee regelingen echter geschrapt. De reden hiervoor is de door de diensten van de Commissie tijdens bovengenoemde bijeenkomst van 29 mei verstrekte informatie. De Commissie merkte met name op dat deze regelingen niet als afwijkingen van Richtlijn 96/92/EG konden worden beschouwd en daarom niet in het kader van artikel 24 van die richtlijn in aanmerking kunnen worden genomen. De Commissie behoudt zich het recht voor om deze regelingen overeenkomstig andere bepalingen van het Gemeenschapsrecht te bestuderen.

4.2. **Bijzonderheden van de aangemelde regelingen**

4.2.1. *Stadsverwarmingsprojecten*

a) De verplichting

(16) In 1990 namen de producenten een brandstofprijsgarantie over van de distributeurs met het oog op stadsverwarming. De afnemers krijgen de garantie dat zij niet meer zullen betalen dan gebruikers van gasverwarming. Negen van deze stadsverwarmingsprojecten, waarbij drie producenten betrokken zijn, zijn verliesgevend; deze projecten zijn aangemeld. De contracten gaan alle terug tot vóór februari 1997. In de betreffende gebieden is de stadsverwarming niet concurrerend, voornamelijk vanwege het niveau van kapitaalinvestering en dus van amortisatie. De contracten vloeien voort uit overheidsbeleid, dat teruggaat tot 1979, om stadsverwarming om milieuredenen te bevorderen.

b) Omvang van gestrande kosten

(17) Volgens berekeningen van accountantsbureau Coopers Lybrand bedragen de verliezen, afhankelijk van de ontwikkeling van de gasprijs, 1,628 tot 2 miljard NLG.

c) Wijze van terugverdienen

(18) In artikel 77a van de elektriciteitswet 1998 is bepaald dat ter dekking van niet-marktconforme kosten, aangegaan met betrekking tot de uitvoering van stadsverwarmingsprojecten, een toeslag op het tarief voor het transport van elektriciteit kan worden vastgesteld.

(19) De Nederlandse autoriteiten zijn voornemens een terugverdienregeling in te stellen met een looptijd van 20 jaar. De financiering zal maximaal 2 miljard NLG bedragen; dit bedrag moet worden terugverdiend door middel van een toeslag op het transporttarief van elektriciteit. De regeling heeft vier begunstigden: de producenten EZH, EPZ, UNA en EPON, of hun rechtsopvolgers, die bij de contracten voor stadsverwarming met brandstofprijsgarantie partij zijn.

(20) De begunstigden worden onderworpen aan jaarlijkse accountantscontroles. De Commissie heeft wanneer zij daarom verzoekt, toegang tot de boekhouding.

4.2.2. *Demkolec*

a) De verplichting

(21) De constructie en exploitatie van de experimentele kolenvergassingsinstallatie, Demkolec, vereiste zeer aanzienlijke en uitzonderlijke investeringen in verband met onderzoek, ontwikkeling en de demonstratie van milieugerelateerde technologie. Deze investering is sindsdien niet afgeschreven. De extra kosten kunnen niet worden terugverdiend met het nationale basistarief voor elektriciteit na de liberalisatie. De regering besloot tot de bouw van Demkolec om redenen van diversiteit van de voorziening en om milieuredenen.

b) Omvang van de gestrande kosten

(22) Coopers Lybrand heeft de extra investering voor Demkolec die nog niet is afgeschreven, berekend op 458,4 miljoen NLG. De berekening is uitgevoerd op bais van de nettowaarde op 1 januari 2001 van het verschil tussen de kosten van Demkolec en een moderne gasgestookte centrale met een kostprijs van 0,07 NLG/kWh. In de berekening is de door de Commissie goedgekeurde subsidie aan Demkolec van 18,2 miljoen NLG opgenomen. Echter moet nog worden nagegaan of de preferentiële lening van de Europese Investeringsbank in deze berekening is opgenomen. De Nederlandse autoriteiten hebben een maximumbedrag van 550 miljoen NLG aangemeld als overgangsregeling voor Demkolec.

c) Wijze van terugverdienen

(23) In artikel 77a van de elektriciteitswet 1998 is bepaald dat ter dekking van niet-marktconforme kosten, aangegaan met betrekking tot de bouw en exploitatie van de experimentele kolenvergassingsinstallatie „Demkolec", een toeslag op het tarief voor het transport van elektriciteit kan worden vastgesteld.

(24) De Nederlandse autoriteiten zijn voornemens een terugverdienregeling in te stellen die uit een heffing op het transporttarief met een duur van twee jaar moet worden gefinancierd. Het maximumbedrag van 550 miljoen NLG zal aan de enige begunstigde, de SEP, worden terugbetaald.

4.2.3. *Protocol*

a) De verplichting

(25) Producenten en distributeurs zijn gebonden door een protocol dat van 1997 tot eind 2000 loopt. De distributeurs hebben toegezegd de gehele productie van de vier producenten aan te kopen (70% van de behoefte van de distributeurs volgens de preliberalisatieregeling). Het protocol reguleert kosten, prijzen en tarieven voor de periode 1997-2000. De doelstelling achter de steun van de regering aan de handhaving van dit protocol is de Nederlandse producenten in staat te stellen een deel van eventuele gestrande kosten, die voortvloeien uit de productiecapaciteit die bij de lage prijzen als gevolg van de liberalisering niet langer concurrerend is, terug te verdienen. Met het oog op de dekking van deze kosten garandeert het protocol deze bedrijven aanzienlijke en permanente marktaandelen en afzetniveaus.

b) Omvang van gestrande kosten

(26) Het is in dit stadium niet mogelijk te bepalen welke financiële consequenties voor de producenten intrekking van het protocol zou hebben.

c) Wijze van terugverdienen

(27) Indien het protocol om welke reden dan ook wordt geannuleerd, behoudt de minister van Economische Zaken het recht en het wettelijk mandaat om de overeenkomst of een soortgelijke overeenkomst bij wet op te leggen. Er bestaat echter onduidelijkheid over a) de waarschijnlijkheid van dit scenario en b) welke maatregelen juist zouden worden genomen indien de minister van deze mogelijkheid gebruik zou maken. Het is dan ook niet duidelijk in welke vorm de minister een overeenkomst tussen producenten en distributeurs zou opleggen.

4.2.4. *Internationale verplichtingen*

a) De verplichtingen

(28) i) Het EdF-contract voor de invoer van elektriciteit. Het eerste contract dateert van 1989. De recentste wijziging dateert van april 1998, waarbij de SEP verplicht werd tot 31 maart 2000[…] (*) ten minste 65% van 600 MW af te nemen.

ii) Contract voor de invoer van elektriciteit met Preussen Elektra, dat teruggaat tot 1989. Afnameverplichting door de SEP van jaarlijks 1 500 GWh tot 31 december 2005.

iii) NorNed-kabelcontract, dat teruggaat tot 31 januari 1994. De SEP is verplicht 50% te betalen van de kabelaanlegkosten, en moet 2,15 TWh/a van Stattnet afnemen. De kabel moet 1 oktober 2001 operationeel zijn, en het contract loopt tot 2016.

iv) Contract voor verplichte gasafname tussen de SEP en Statoil, dat teruggaat tot 1989.

b) Omvang van gestrande kosten

(29) De omvang van de kosten is afhankelijk van de ontwikkeling van de elektriciteits- en gasprijzen op de markt. Als de prijzen op de Nederlandse markt tot 0,07 NLG/kWh dalen, is de SEP (via de OvS, de productiebedrijven naar verhouding van hun aandeel) aansprakelijk voor het verlies op deze invoercontracten, voor een totaalbedrag van 3,1 miljard NLG. In deze omstandigheden zal de regering niet ingrijpen.

(30) Zodra echter de marktprijs voor elektriciteit tot onder 0,07 NLG/kWh daalt, nemen de autoriteiten een groter deel van de bijkomende verliezen op deze contracten als gevolg van verdere dalingen van de elektriciteitprijs voor hun rekening. De overheidsbijdrage ter dekking van dit verlies is progressief en gerelateerd aan een bijdrage ter dekking van het verlies door de producenten. Bij een prijs van 0,05 NLG/kWh zou de overheid de SEP naar schatting […] (*) miljard NLG betalen, terwijl de producenten […] (*) miljard betalen.

(31) Naast deze progressieve bijdrage van de overheid geldt de bepaling dat de bijdrage van de overheid toeneemt indien de prijzen tot 0,055 NLG/kWh dalen. Het aanvankelijke verlies van […] (*) miljard NLG, dat de producenten op zich nemen bij een marktprijs van 0,07 NLG/kWh, zal volledig door de overheid gedekt worden wanneer de marktprijs gedaald is tot 0,055 NLG/kWh. Bij een prijs van 0,05 NLG/kWh zouden de autoriteiten in totaal […] (*) miljard NLG betalen (het aanvankelijke verlies van […] (*) miljard plus […] (*) miljard voor het bijkomende verlies), terwijld de producenten […] (*) miljard NLG betalen.

(32) De in deze paragraaf genoemde totaalbedragen zijn maximumbedragen van de netto contante waarde die jaarlijks worden aangepast.

(33) Het gebruik van de NorNet-kabel zal voor het Stattnet-invoercontract gratis zijn. TenneT zal voor het gebruik

(*) Zakengeheim.

van deze transportfaciliteit geen betaling ontvangen. Het is onduidelijk of de SEP deze kabel voor de uitvoer naar Noorwegen kosteloos kan gebruiken.

c) Wijze van terugverdienen

(34) De Nederlandse autoriteiten zijn voornemens een toeslag op het transporttarief op te leggen om de verliezen op de contracten voor de aankoop van elektriciteit en gas terug te verdienen en de aanleg van het Nederlandse deel van de NorNed-kabel te financieren. De terugverdienregeling zal van toepassing zijn tot het laatste contract is verlopen, met andere woorden tot 2026. De begunstigde van de regeling is de SEP.

II. JURIDISCHE BEOORDELING

1. *Rechtsgrond: artikel 24, leden 1 en 2, van Richtlijn 96/92/EG*

(35) De Nederlandse regering heeft kennis gegeven van een aanvraag voor een overgangsregeling betreffende vermeende verplichtingen en garanties inzake werking op grond van artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG.

2. *De eisen van artikel 24, leden 1 en 2*

Artikel 24, leden 1 en 2, van Richtlijn 96/92/EG luidt als volgt:

„1. De lidstaten waar de vóór de inwerkingtreding van deze richtlijn verleende vergunningen verplichtingen of garanties inzake werking inhouden die eventueel niet kunnen worden nagekomen vanwege de bepalingen van deze richtlijn, kunnen verzoeken in aanmerking te komen voor een overgangsregeling, die hun door de Commissie kan worden toegekend, waarbij onder andere de omvang van het betrokken net alsmede het niveau van koppeling van het net en de structuur van de elektriciteitsindustrie in aanmerking worden genomen. De Commissie stelt de lidstaten van dergelijke verzoeken in kennis alvorens een besluit te nemen, en houdt daarbij rekening met de eerbiediging van de vertrouwelijkheid. De besluiten worden in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

2. De overgangsregeling is van beperkte duur en gebonden aan de datum waarop de in lid 1 bedoelde verplichtingen of garanties verstrijken. De overgangsregeling kan betreking hebben op ontheffingen van de hoofdstukken IV, VI en VII van deze richtlijn. Aanvragen om een overgangsregeling moeten uiterlijk een jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn door de lidstaten aan de Commissie worden toegezonden.".

(36) Artikel 24, leden 1 en 2, in het licht van het EG-Verdrag, vereisen dientengevolge dat bij het in aanmerking nemen van een verzoek om een overgangsregeling de volgende elementen door de Commissie worden onderzocht.

A. *Eisen betreffende de aard van de desbetreffende verplichtingen of garanties van werking*

(37)
1. Het bestaan van een verplichting of garantie van werking moet bewezen worden.

2. De verplichting of garanties van werking moeten vóór 20 februari 1997 zijn aangegaan of gegeven.

3. Tussen de inwerkingtreding van Richtlijn 96/92/EG en het niet kunnen naleven van de verplichting moet een causaal verband worden aangetoond.

B. *Eisen betreffende de voorgestelde maatregelen om de desbetreffende doelstellingen te verwezenlijken*

(38)
1. De maatregelen in het kader van de overgangsregeling moeten binnen de toepassingssfeer vallen van de ontheffingen van de hoofdstukken IV, VI en VII van Richtlijn 96/92/EG.

2. De overgangsregeling moet van beperkte duur zijn en gebonden zijn aan de datum waarop de desbetreffende verplichtingen of garanties van werking verstrijken.

3. De overgangsregeling moet de minst beperkende maatregelen toepassen die redelijkerwijs nodig zijn voor het bereiken van de doelstellingen, die zelf legitiem moeten zijn. Bij haar besluit over deze kwesties moet de Commissie onder andere rekening houden met de omvang van het betrokken net, het niveau van koppeling van het net en de structuur van de elektriciteitsindustrie.

3. *Beoordeling van de Nederlandse overgangsregeling*

3.1. Stadsverwarming en Demkolec

(39) In het onderhavige geval betreffende de overgangsregeling inzake stadsverwarming en Demkolec, zoals aangemeld door de Nederlandse regering, is het niet nodig te bepalen of aan de eisen A.1, A.2, A.3 of B.2, B.3 is voldaan, aangezien deze maatregelen geen betrekking hebben op ontheffingen van de hoofdstukken IV, VI en VII van Richtlijn 96/92/EG en dus niet voldoen aan bovengenoemde eis B.1.

(40) Zoals hierboven werd vermeld, moet de door de lidstaat gekozen regeling voorzien in een afwijking van de eisen die in de hoofdstukken IV, VI of VII van Richtlijn 96/92/EG zijn vervat, teneinde een overgangsregeling in de zin van artikel 24 te vormen.

(41) De maatregelen die worden overwogen, zijn gebaseerd op een pure compensatieregeling, dat wil zeggen, een

door een lidstaat opgelegd stelsel van heffingen ter compensatie van gestrande kosten die uit de toepassing van de richtlijn voortvloeien. In het onderhavige geval vereist de toepassing van dergelijke heffingen geen ontheffing van bovengenoemde hoofdstukken van de richtlijn, en kan dan ook niet worden beschouwd als een overgangsregeling in de zin van artikel 24 ervan.

(42) Het feit dat maatregelen zoals die welke in dit geval worden overwogen, tot zeer aanzienlijke verstoringen van de interne markt voor elektriciteit kunnen leiden, heeft geen invloed op deze conclusie. De Commissie erkent dat de betaling van dergelijke heffingen tot economische consequenties kan leiden die in grote lijnen overeenkomen met de consequenties van een gehele of gedeeltelijke ontheffing van enkele van de verplichtingen in de hoofdstukken, IV, VI of VII van Richtlijn 96/92/EG. Dergelijke verstoringen vloeien echter uit de aard der zaak niet voort uit een specifieke ontheffing zoals die waarin genoemde richtlijn voorziet. Het overmaken van een compensatiebetaling aan bepaalde elektriciteitsproducenten, gefinancierd door een door de verbruikers te betalen heffing, is dan ook een maatregel die niet rechtstreeks in de richtlijn wordt behandeld, maar een maatregel die op grond van de mededingingsregels, in het bijzonder artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag moet worden beoordeeld. In deze veronderstelling wordt ervan uitgegaan dat maatregelen met een gelijkwaardige economische uitwerking coherent worden behandeld, ongeacht de voor elk afzonderlijk geval relevante procedure.

(43) In het licht van de niet-toepasselijkheid van artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG is het dan ook niet nodig bovengenoemde verdere eisen A.1, A.2, A.3 en B.2, B.3 te beoordelen.

3.2. **Internationale verplichtingen**

(44) Artikel 24, lid 2, van Richtlijn 96/92/EG behelst de volgende bepaling: „Aanvragen om een overgangsregeling moeten uiterlijk een jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn door de lidstaten aan de Commissie worden toegezonden.". Deze termijn verstreek op 20 februari 1998. In het onderhavige geval werd in de oorspronkelijke kennisgeving van 20 februari 1998 van de voorgenomen overgangsregeling met betrekking tot internationale verplichtingen geen melding gemaakt. In deze omstandigheden kunnen deze niet worden onderzocht met het oog op goedkeuring op grond van artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG. Zelfs indien de overgangsregeling bij de Commissie was aangemeld binnen de in artikel 24, lid 2, bepaalde termijn, dan nog zou de regeling niet binnen het toepassingsgebied van artikel 24, lid 1, vallen aangezien uit de regeling geen afwijking van de eisen van de hoofdstukken IV, VI en VII van Richtlijn 96/92/EG voortvloeit.

3.3. **Protocol**

(45) De Commissie is van mening dat de gegevens over eventuele actie door Nederland in dit opzicht nog niet voldoende duidelijk zijn om de Commissie in staat te stellen een besluit te nemen op grond van artikel 24, lid 1, van Richtlijn 96/92/EG. Over het eventueel opleggen van een dergelijke overeenkomst, dient de Commissie dan ook nadere informatie te ontvangen op grond van artikel 24, zodra duidelijk is welke vorm deze maatregel zal krijgen. De Commissie zal dan in staat zijn te beoordelen of de regeling een afwijking vormt van de hoofdstukken IV, VI en VII van Richtlijn 96/92/EG en, indien dit het geval is, of en in welke mate de regeling met de eisen van de richtlijn verenigbaar is,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Deze beschikking betreft de aanvraag door Nederland voor een overgangsregeling op grond van artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG, die op 20 februari 1998 bij de Commissie is aangemeld en die op 16 oktober 1998 een aanvulling kreeg. Deze kennisgeving betreft:

a) aangegane verplichtingen met betrekking tot de experimentele kolenvergassingsinstallatie Demkolec te Buggenum;

b) door producenten aangegane verplichtingen betreffende de aangerekende prijs voor stadsverwarming;

c) door de SEP aangegane internationale aankoopverplichtingen;

d) een in 1997 gesloten protocol-overeenkomst tussen Nederlandse producenten en distributeurs.

Artikel 2

De door Nederland aangemelde overgangsregeling betreffende door producenten aangegane verplichtingen met betrekking tot de prijs die wordt aangerekend voor stadsverwarming en aangegane verplichtingen betreffende de experimentele kolenvergassingsinstallatie Demkolec te Buggenum, behelst geen maatregelen die afwijkingen van de hoofdstukken IV, VI of VII van Richtlijn 96/92/EG, zoals gedefinieerd in artikel 24, lid 2, van die richtlijn, zouden vormen. Artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG is dan ook op de door de Nederlandse regering aangemelde overgangsregeling niet van toepassing.

Artikel 3

Artikel 76 van de Nederlandse elektriciteitswet betreffende het Protocol wordt op grond van artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG niet goedgekeurd. Indien een beroep op deze bepaling wordt gedaan dient de Commissie op grond van artikel 24 aanvullende inlichtingen te ontvangen.

Artikel 4

De regeling voor de compensatie van verliezen op internationale verplichtingen die in de brief van 16 oktober 1998 is opgenomen, kan niet in aanmerking worden genomen op grond van artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG, aangezien deze regeling meer dan een jaar na de inwerkingtreding van die richtlijn bij de Commissie is aangemeld.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk der Nederlanden.

Gedaan te Brussel, 8 juli 1999.

Voor de Commissie

Christos PAPOUTSIS

Lid van de Commissie